

[Poulsgaard]

gruppens vegne, for jeg har i hvert fald hørt visse andre venstremænd, der har givet udtryk for sympati for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Ja, nu er det jo et stykke tid siden, jeg begærede en kort bemærkning som en kommentar til indlægget af hr. Voigt, som stadig fastholder, at der var 13 i fremskridtspartiet, der ønskede dette forslag fremsat i folketinget. Jeg har interne informationer, som går på, at der rent faktisk kun var de 11, men jeg forstår, at hr. Voigt fortsat mener, at der var 13. Ville det være uforskammet af mig at bede hr. Voigt om at oplyse, hvem de to andre i fremskridtspartiets gruppe er, som ikke står som navngivne personer på dette forslag? Det synes jeg ville være ganske interessant.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal først benytte lejligheden til at give hr. Alfred Hansen en invitation. Hr. Alfred Hansen viser stor interesse for, hvad vi snakker om og hvordan vi stemmer i fremskridtspartiets folketingsgruppe. Hr. Alfred Hansen er hjertelig velkommen til at overvære forhandlingerne, når vi diskuterer dette lovforslag og stemmer om det. Vi skal endda gøre os den ulempe, hvis hr. Alfred Hansen ønsker det, at sende bud til hr. Alfred Hansen, når vi har det på dagsordenen i vores folketingsgruppe. Det ville være dejligt, hvis hr. Alfred Hansen ville komme og diskutere det med os, for der er åbenbart en del på dette område, hr. Alfred Hansen trænger til at lære noget om.

Grunden til, at jeg har taget ordet, er, at hr. Dyremose mente, at dette forslag forhindrede, at der kunne være et samarbejde mellem venstre, det konservative folkeparti og fremskridtspartiet. Jeg synes, det er trist, hvis nytænkningen og den anden måde at anskue tingene på skal forhindre et samarbejde mellem ikke-socialistiske partier her i folketinget.

Vi har diskuteret dette forslag i fremskridtspartiets folketingsgruppe i nogle år, og i starten var jeg modstander af det. Men så gik jeg ud og diskuterede det med mange mennesker, jeg kender i samfundet, bl. a. mange af mine personlige venner fra de år, da jeg sad som medlem af det konservative folkepartis kredsbestyrelser osv. – en masse

af de mennesker er stadig væk mine personlige venner. Jeg har også diskuteret forslaget med mange mennesker i partiet venstre – Danmarks liberale parti, hedder det vist – såvel lønmodtagere som arbejdsgivere, folkepensionister og studerende. Jeg ved, at der er en bred opbakning i Danmarks befolkning bag dette forslag.

Hvis man først magter den opgave at lægge bort alle de tilvante tankebaner på dette område og så prøver at forestille sig situationen i samfundet, hvis der ikke var nogen lovgivning på området, så når man frem til, at det, der først og fremmest skal sikres, er den menneskeret, at alle skal have lov til at kunne udføre et stykke arbejde. Det er det, socialdemokratiet og LO forhindrer danske lønmodtagere i. Jeg kan ikke acceptere, at det ikke er en menneskeret at få lov til at gøre et stykke arbejde for den løn, man skal oppebære. Dette forslag drejer sig om, at borgerne i dette samfund skal have lov til at yde noget.

Hvor meget har vi ikke hørt om her, hvor deprimerende det er at skulle gå ledig, at ingen kan bruge én? Det vender dette forslag sig imod. Men det er da naturligt, at man i et parti som socialdemokratiet med den alderdom, der tynger dette parti, og de tilvante normer, man arbejder efter dér, stejler, når man ser et nytænkerparti; det er vi ikke forbavsedede over. Vi er naturligvis heller ikke forbavsedede over, at man stejler i socialdemokratiet, når der kommer et forslag, som giver LOs magt et grundskud. Efter det hidtidige system har folk af alle politiske observanser været tvunget til at betale for den socialdemokratiske valgmaskine, der ideligt tromler i dette samfund, og når vi så kommer med et lovforslag om, at man kan blive fritaget for at skulle bidrage den vej, er det da klart, at socialdemokratiet føler sig trængt og vil op på benene. Det er det sædvanlige trick, der anvendes – jeg tror, det var Kumbel, der formulerede det så smukt:

»En yndet form for polemik består i det probate trick at dutte folk en mening på, hvis vanvid alle kan forstå.«